

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Corpul Național al Polițiștilor — Biroul Executiv Central (în numele și în interesul membrilor săi — funcționari publici cu statut special — polițiști din cadrul IPJ Tulcea)

Pârâte: Ministerul Administrației și Internelor, Inspectoratul General al Poliției Române, Inspectoratul de Poliție al Județului Tulcea

Întrebările preliminare

1. Prevederile art. 17 alin. 1, art. 20 și ale art. 21 alin. 1 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că se opun unor reduceri salariale precum cele operate de către Statul român prin Legea nr. 118/2010 și Legea nr. 285/2010?
2. Dispozițiile art. 15 al treilea paragraf din Convenția europeană a drepturilor omului, în baza căruia Guvernul României era obligat să notifice secretarul general al Consiliului Europei despre intenția luării măsurii reducerilor salariale și de a preciza durata de timp prevăzută pentru aplicarea acesteia, trebuie interpretate ca fiind de natură să atragă invalidarea Legii nr. 118/2010 și a Legii nr. 285/2010?

Recurs introdus la 26 martie 2012 de Neubrandenburger Wohnungsgesellschaft mbH împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a cincea) din 9 ianuarie 2012 în cauza T-407/09, Neubrandenburger Wohnungsgesellschaft mbH/Comisia Europeană

(Cauza C-145/12 P)

(2012/C 138/15)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Neubrandenburger Wohnungsgesellschaft mbH (reprezentați: M. Núñez-Müller și J. Dammann de Chaptot, avocați)

Celelalte părți în proces: Comisia Europeană, Bavaria Immobilien Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. Objekte Neubrandenburg KG, Bavaria Immobilien Trading GmbH & Co. Immobilien Leasing Objekt Neubrandenburg KG

Concluziile recurente

1. Anularea în tot a ordonanței atacate;

2. soluționarea cu titlu definitiv a cauzei și anularea Deciziei Comisiei din 29 iulie 2009 (D/53320) și, în orice ipoteză, admiterea cu titlu definitiv a acțiunii introduse în cauza T-407/09;

cu titlu subsidiar:

constatarea faptului că, prin încălcarea obligațiilor prevăzute la articolul 108 TFUE și în Regulamentul (CE) nr. 659/99, Comisia nu a inițiat o procedură oficială de investigare în conformitate cu articolul 108 alineatul (2) TFUE;

3. obligarea Comisiei și a intervenientelor în susținerea acesteia la plata cheltuielilor de judecată efectuate atât în procedura de recurs, cât și în procedura desfășurată la prima instanță în cauza T-407/09.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs este formulat împotriva Ordonanței Tribunalului din 9 ianuarie 2012 în cauza T-407/09, prin care a fost respinsă ca inadmisibilă acțiunea introdusă de recurentă privind anularea deciziei Comisiei, cuprinsă într-o scrisoare din 29 iulie 2009 în care se declară că anumite contracte încheiate de recurentă referitoare la vânzarea de locuințe în cadrul privatizării unor locuințe sociale în Neubrandenburg nu intră în domeniul articolului 87 alineatul (1) CE, și constatarea abținerii Comisiei de a acționa, în sensul articolului 232 CE, întrucât Comisia nu și-a exprimat poziția referitoare la aceste contracte potrivit articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 88 CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Recurenta își motivează recursul, în esență, pe patru motive:

În primul rând, prin ordonanța atacată a fost încălcat articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, întrucât Tribunalul a considerat în mod nelegal că scrisoarea Comisiei din 29 iulie 2009 nu reprezintă o decizie supusă căilor de atac în sensul acestei dispoziții. Tribunalul a interpretat scrisoarea numai în funcție de modul de redactare. Cu toate acestea, potrivit principiilor dezvoltate de jurisprudența constantă a Curții, Tribunalul ar fi trebuit să ia în considerare conținutul esențial al scrisorii, care cuprindea astfel intenția Comisiei și contextul.

În al doilea rând, prin ordonanța atacată a fost încălcat principiul de drept al Uniunii privind exercitarea unei căi de atac efective. Tribunalul a motivat, în esență, caracterul inatacabil al scrisorii Comisiei din 29 iulie 2009 în sensul că, în această scrisoare, Comisia a calificat drept „provizorie” analiza efectuată în lumina normelor privind ajutoarele. În măsura în care Comisia ar considera analiza definitivă a unei măsuri ca fiind lipsită de efecte juridice, în sensul că aceasta a calificat verbal aprecierea ca fiind „provizorie”, adoptarea unei decizii care poate fi supusă căilor de atac ar fi lăsată doar la libera sa apreciere. Astfel, nu ar mai fi posibilă protecția drepturilor individuale prin exercitarea unei căi de atac efective.

În al treilea rând, prin ordonanța atacată a fost încălcat și articolul 265 TFUE, întrucât, în ceea ce privește scrisoarea din 29 iulie 2009, pe de o parte, Tribunalul a respins caracterul său atacabil și, pe de altă parte, a negat în mod neîntemeiat existența condițiilor de admisibilitate a acțiunii în constatarea abținerii de a acționa. Astfel, recurenței i s-au înlăturat în totalitate posibilitățile de a introduce o acțiune.

În sfârșit, ordonanța conține mai multe deficiențe de motivare, fiind încălcată astfel obligația de motivare prevăzută la articolul 81 din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

Acțiune introdusă la 26 martie 2012 — Comisia Europeană/Republica Federală Germania

(Cauza C-148/12)

(2012/C 138/16)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Hetsch și G. Braun, Bevollmächtigte)

Pârâtă: Republica Federală Germania

Concluziile reclamantei

- Declararea faptului că prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2008/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 de modificare a Directivei 2004/49/CE privind siguranța căilor ferate comunitare ⁽¹⁾ sau prin necomunicarea integrală a unor astfel de măsuri către Comisie, Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;
- obligarea Republicii Federale Germania, în temeiul articolului 260 alineatul (3) TFUE, la plata unor penalități cu titlu cominatoriu în cuantum de 148 094,1 EUR pe zi în contul de resurse proprii ale Uniunii Europene, pentru neîndeplinirea obligației pârâtei de a notifica măsurile de transpunere a Directivei 2008/110/CE;
- obligarea Republicii Federale Germania la plata cheltuielilor de judecată.

Motivile și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei a expirat la 24 decembrie 2010.

⁽¹⁾ JO L 345, p. 62.